

KONEC PŘEDDRAŽENÝCH PŮJČEK

Úroky zastropuje zákon Strana 11

MLADÁ FRONTA

středa 26. 2. 2025

28 Kč

DNES

PRAŽSKÉ VYDÁNÍ

Dopravní podnik má „staronového“ ředitele
Ladislav Urbánek vedl podnik od října, po odvolání Petra Witovského

Policejní rekonstrukce **korupčního systému a praní peněz** v největší nemocnici

Motol: 60 milionů. Zaplat, nebo končíš

Václav Janouš
reportér MF DNES

Kancelář Pavla Budinského, náměstka ředitele Fakultní nemocnice Motol, musela být několik let průběžně plná peněz.

Právě tam mu totiž nosili podnikatelé úplatky. Pravidelně, měsíc co měsíc. Jako výplatu. Statistice čí miliony v hotovosti, v obálkách, taškách. Fungoval vlastně jako pokladna – podle policie vybíral peníze pro sebe a ředitele nemocnice Milošlava Ludvíka od firem, které chtěly získat třeba největší zakázku na stavbu onkologického centra za téměř čtyři miliardy korun, až po živnostníky, kteří pro nemocnici dělali malířské a instalatérské práce nebo uklídali či prali prádla.

Z každé zaplacené faktury museli odevzdávat od dvou do deseti procent. Jinak by o byznys přišli. Živnostníci na to přistoupili i proto, že většina z nich fakturovala podle zjištění MF DNES špitálu částky v řádu desítek milionů korun ročně, některé z nich byly dokonce vymyšlené, a dostali často jednoduchou nabídku. Doslova: Jestli chcete dál s nemocnicí obchodovat, zaplatte, nebo končíte.

Budinského kancelář odposlouchává měsíce policii je přítomným místem, které spouště lidem spojeným s kauzou může zlomit vaz. Policie tam zmapovala desítky schůzek včetně té, kdy si sem pro peníze z úplatků – pět milionů korun – přišel vlivný advokát a šéf České unie

Odvolaný šéf Motola Milošlav Ludvík

monitorovala všechny podezřelé, odposlouchávala jejich mobily, mapovala jejich schůzky a čekala na klíčové chyby a důkazy: až promluví, vytáhnou peníze z úplatků a udělají klíčové kroky k jejich legalizaci. Vše odstartoval anonym, který přišel na vrchní státní zastupitelství a popisoval, jak Budinský a Ludvík vybírají úplatky. Policie se nakonec dočetla k číslu 60 milionů korun.

Pavel Budinský ještě první pracovní den letošního roku v klidu ve své kanceláři řešil s podnikatelem Petrem Rejskem, jak ovlivní historicky největší zakázku ze sta procent hrazenou z peněz Evropské unie – stavbu Motolského onkologického centra. Vše měli vymyšlené už půl roku dopředu a jen ladili detaily. Plán byl jasný: vítězná firma GEMO pře-

pusť část stavby subdodavatelům, jejichž zástupci Budinskému dají úplatky. Konkrétně na stavbě dostanou firmy práci na elektrifině, zdravotně technické instalaci, chlazení, topení, vzduchotechnice a „vystřídají“ původní zamýšlené firmy, které by byly schopny dodat vše levněji, ale nebyla jistota, že by přinesly úplatky.

© Pokračování na str. 2

DOMA DNES

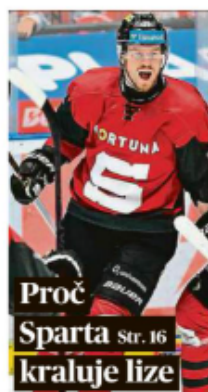
Tipy pro byt, dům a zahradu

Dohoda USA a Ukrajiny na nerostech str. 7

Konečná: Ať bohatí platí! Str. 4

Proč Sparta Str. 16 kraluje lize

Přichází Merz. Může zastínit i Leyenovou?

Příští německý kancléř se netají záměrem mocně promlouvat do evropské politiky.

Jiří Sládek
redaktor MF DNES

Evropa prožívá nejisté časy, transatlantické vztahy dusí roztržka s prezidentem Trumpem, unijní průmysl vysoké ceny

energií i konkurence z Číny a do toho se ne příliš dobře odvíjí konflikt na východě Ukrajiny. Muž, který má hledat po německých volbách řešení těchto problémů, se jmenuje Friedrich Merz.

Příští německý kancléř, seznámte se. Devětatřásdesátiletý Merz, šéf vítězné strany křesťanských demokratů (CDU) je nepřehlédnutelnou postavou, a to nejen kvůli své bezmála dvoumetrové výšce a ležérnímu vystupování. Chlapík, který se narodil na západě Německa deset let po konci světové války, byl po-

Foto: Reuters

stupně studentem práv, advokátem, působil v představenstvu největších investičních společností, což z něj udělalo milionáře.

Zastánce konzervativního proudu ve straně, obdivovatel prezidenta Ronalda Reagana, který navštívil Spojené státy více než stokrát, bude hasit několik krizí najednou. Pro tu atlantickou má velké dispozice. Bruselský list Politico ho označil za „nejameričtějšího německého premiéra“. Zkušenosti z byznysu mu dávají kredit, že bude schopen probudit malátnou německou eko-

nomiku. A u Německa jeho plány nekončí. Netají se plány zapojit se do dění evropské sedmadvacitce mnohem více než jeho sociálnědemokratický předchůdce Olaf Scholz. Nechybí mu sebevědomí.

Do Washingtonu podle něj nesmí Evropa „přicházet jako trapasník, jinak s ní tak bude i zacházeno“. A je vytrvalý, skouší dvojitě odmítnout, než nakonec stanul v čele CDU. Jeho asertivita možná znepokojuje šéfa Evropské komise Ursula von der Leyenovou, která bude konkurovat. © Pokračování na str. 6

Cena v zahraničí: Slovensko 1,60 €

MF DNES XXXVI/48
Předplatné 225 555 566
www.mfdnes.cz

idnes.cz Navštivte náš zpravodajský portál www.idnes.cz

S tátou stříháme film i na chalupě

František Svěrák stále častěji bere do rukou kameru a malířské potřeby, přestože je profesí střihač. I třetí generace z klanu Svěrákových tak zůstala věrna filmu.

Veronika Pitthardová
redaktorka iDNES.cz

Táta oscarový režisér, děda slavný herec... Vlastně tátu chápu, že ho to hnalo dál. Ve mně to taky vyvolalo pocit, že musím něco dokázat, ale spíš sám sobě než ostatním," říká Svěrák.

Jméno Svěrák zná asi každý Čech. Měl jste pocit, že by vás někdy automaticky předurčovalo k práci u filmu?

Naši mi nic nediktovali, ale zkrátka jsem vyrostl ve filmovém podhoubí, které mě formovalo. Táta mě brával třeba do grafického i zvukového studia, abych si mohl vybrat třeba trochu jiný obor, ale ten film mě nějak přirozeně přitáhl. Proto jsem to asi ani tolik nevnímal. Větší pnutí v tomto směru měl rozhodně táta, když byl děda (*Zdeněk Svěrák, poz. red.*) tak úspěšný. Možná i kvůli tomu začal dělat režii, aby to ještě trumfнул.

A jak to vnímalo vaše okolí?

Často jsem třeba podle reakcí na mé přijetí identifikoval, jak se ke mně

Slavné jméno František Svěrák je synem Jana a vnukem Zdeňka Svěráka. Foto: archiv F. Svěráka

budou chovat nové učitelky. To jméno proslavil děda, který pro jednu část národa rozhodně není oblíbený. Pro druhou je to zase takový český polobůh a model hodného dědečka. Takže to bylo zajímavé a samozřejmě jsem v důsledku toho přemýšlel, kým chci být. Táta oscarový režisér, děda slavný herec... Vlastně tátu chápu, že ho to hnalo dál. Ve mně to taky vyvolalo pocit, že musím něco dokázat, ale spíš sám sobě než ostatním. Takže je to takový můj motýrek, který mě pohání, ale neničí.

Jak se vám s tátou a dědou pracuje?

Je to těžší než s někým cizím. U táty je dobré, že věnuje čas střížně, což už dnes moc režisérů nedělá. Ale třeba u stříhu Branického zázraku přišel táta poprvé k již předstříhanému filmu a kvůli tomu jsme se trochu poštěkali. Ale nakonec jsme si to vyříkali. Asi jsem tehdy od táty potřeboval trochu pochválit. Zkrátka je to jiný model spolupráce. Ale jinak je to hezké, věříme si. Taky se mi líbí, že můžeme celé léto stříhat

společně na chalupě. Trávíme tam čas i s dědou, který nám párkrát usnul ve střížně, protože tam vše hrozně trvá a pořád se to pouští dokola. Tohle generační soužití je nádherné a ne každý ho zažije. Nám to utužuje vztahy a vážíme si toho.

Pojďte se vrátit k vlivům, o nichž jste se zmiňoval. Ilustroval jste knihu Trojměstí, kterou napsal váš učitel z gymnázia Ondřej Bína. Jaký vliv na vás měl on?

Ondřeje jsem poznal ve dvanácti le-

tech jako učitele na gymplu a to přátelství trvá dodnes. Už jednadvacet let. Učil mě dějepis a byl to jeden z těch správných a zajímavých učitelů, těch jsem zažil ve školství vlastně pomálu. Navíc nás zásoboval skvělou hudbou a tipy na filmy!

Jak těžké je ilustrovat sci-fi román?

Já jsem si to dost zjednodušil. Nejprve jsem chtěl ilustrace dělat technikou perokresby, protože jsem miloval a obdivoval verneovky, kde přesně takové ilustrace byly. Zkoušel jsem to, ale vznikly z toho takové navíc blboučké obrázky dobré tak do pohádky pro děti. Vůbec to nevystihovalo podstatu knihy. Proto jsem se rozhodl pro digitál. Ale pořád to jsou moji blbouni.

Tak mi ještě vysvětlíte ty blbouny, prosím.

Jsou to moje kresby, které jsem vždy odůvodňoval tím, že jakmile jsem jednou viděl Harryho Pottera ve filmu, už si ho neumím představit jinak. Prostě to nejde. A to mě štvalo, kazí to fantazii. Proto blbouni. Neumím anatomii, takže nejsou detailní a přesní, a proto nechávají prostor pro fantazii. Stejně jako v Trojměstí jsem třeba kreslil Magdalu, pevnost v Habeši, která byla dějištěm bitvy u Magdaly (*závěr britské výpravy do etiopské říše v roce 1868, poz. red.*). Tvar je znázorněný správně, ale zbytek je podle mé fantazie. Podobně jsem kreslil třeba i Benátky. Každý je zhruba vidí před sebou, ale detaily už si každý z nás představí jinak. Benátky každého z nás budou jiné a to mě baví.

Vzpomenete si, kdy se zrodila vaše láska ke kameře a stříhu?

Ta začala asi už v dětství, protože táta měl doma digitální kameru, to v té době nebylo moc běžné. Společně s ním jsme točili krátké filmy nebo jsem na ní dělal animace s lekam. Později na gymplu jsem s kamarádem jezdil na výlety, kde jsme točili různé trailery k těmto víkendům. Třeba trailer na to, jak jsou dva kluci v lese na houbách. Tam určitě vznikla první láska ke stříhu, protože jsem začal zjišťovat, jak silným je vyprávěcím prostředkem.

Režisérem jste být nechtěl?

Režiséra jsem měl doma. Možná by mě režirování i lákalo, ale už dlouho vím, že neumím pracovat s lidmi, což je u režiséra nezbytné. Raději jsem za kamerou a lovím si záběry.

Dobře, ale nestojí střihač tak trochu ve stínu režiséra?

Stojí, je to hodně přehlížená, ale v rámci finálního vyznění filmu dost mocná profese. Když na sebe nastříhnete dva záběry, můžete najednou tvořit příběh a perspektivu. Stačí je nastříhnout trochu jinak a vznikne zase trochu jiný pocit. Myslím, že je-li člověk hravý, začne ho to fascinovat. Táta říká, že nejsvobodnější je, když píše scénář. Tehdy bývá film nejkrásnější, protože je v jeho hlavě tak, jak ho chce on. Při natáčení už se musí dělat kompromisy. Ale pak přijde na řadu stříh a vy pomocí něj zase můžete vytvořit něco fascinujícího a celý film pozdvihnout a možná často i něco zachránit.